

S. D. Fraade, "Bringing the Messiah(s) Through Law": Texts

Text 1: CD 12:22–13:2:

12:22 <vacat> וזה סרך מושב
23 המח[נו]ת המתהלכים באלה בקץ הרשעה עד עמוד משוח אהרן
13:1 וישראל עד עשרה אנשים למועט לאלפים ומיאיות וחמשים
2 ועשרות

12:22 <vacat> And this is the rule for the meeting of
23 the camps: Whoever walks according to these (rules) during the period of
wickedness until the coming of the Messiah of Aaron
13:1 and Israel (forming groups) of at least ten men, by thousands, hundreds,
fifties,
2 and tens (Exod 18:25; Deut 1:15).

Text 2: 4Q266 (4D^a) 10 I, 11-12:

I, 11 וזה פרוש
12 [המשפטים אשר יש]פטו במ עד עמוד משיח אהרון וישראל

I, 11 And this is the exact nature of
12 [the laws by which they shall be ju]dged until the rise of the Messiah(s) of
Aaron and Israel.

Text 3: CD 1:8-18:

8 ויבינו בעונם וידעו כי
9 אנשים אשימים הם ויהיו כעורים וכימגששים דרך
10 שנים עשרים ויבן אל אל מעשיהם כי בלב שלם דרשוהו
11 ויקם להם מורה צדק להדריךכם בדרך לבו <vacat> ויודע
12 לדורות אחרונים את אשר עשה בדור אחרון בעדת בוגדים
13 הם סרי דרך היא העת אשר היה כתוב עליה **כפרה סורירה**
14 **כן סרר ישראל** בעמוד איש הלצון אשר הטיף לישראל
15 מימי כזב ויתעם בתוהו לא דרך להשח גבהות עולם ולסור
16 מנתיבות צדק ולסיע גבול אשר גבלו ראשנים בנחלתם למען
17 הדבק בהם את אלות בריתו להסגירם לחרב נקמת נקם
18 ברית

8 And they discerned their iniquity and knew that
 9 they were guilty people, and like blind people and like those who grope for a
 way
 for
 10 twenty years. And God discerned their deeds, for with a full heart
 they sought him,
 11 and he raised for them a Teacher of Righteousness, to guide
 them in the way of his heart. <vacat> And he made known 12 to the last
 generations what he would do in the last generation to the congregation of traitors.
 They are the ones who turn from the way. This is the time about which it was
 written, "As a wayward cow,
 14 so did Israel stray" (Hos 4:16), when the Scoffer arose, who sprinkled upon
 Israel
 15 waters of falsehood, and led them astray in a wasteland without a way, bringing
 down the eternal heights and departing
 16 from the paths of righteousness and moving the border which the first ones
 established in their inheritance, so as
 17 to cause the curses of his covenant to cling to them, delivering them to the
 avenging sword of the vengeance
 18 of the covenant.

Text 4: 1QpHab 7:1–5:

1 וידבר אל אל חבקוק לכתוב את הבאות על
 2 הדור האחרון ואת גמר הקץ לוא הודעו
 3 ואשר אמר למען ירוץ הקורא בו
 4 פשרו על מורה הצדק אשר הודיעו אל את
 5 כול רזי דברי עבדיו הנבאים.

1 And God spoke to Habakkuk [telling him] to write down the things
 2 that will come upon the last generation, but how the period would end (גמר הקץ)
 he did not make known to him.
 3 <vacat> And concerning what it says, "So that the one who reads it will run"
 (Hab 2:2b).
 4 Its interpretation concerns the Teacher of Righteousness, to whom God made
 known
 5 all of the mysteries of the words of his servants, the Prophets.

Text 5: 1QpHab 7:9-14:

9 אם יתמהמה חכה לו כיא בו יבוא ולוא
 10 יאחר <vacat> פשרו על אנשי האמת
 11 עושי התורה אשר לוא ירפו ידיהם מעבודת
 12 האמת בהמשך עליהם הקץ האחרון כי
 13 כול קיצי אל יבואו לתכונם כאשר חקק
 14 להם ברזי ערמתו.

9 "Even if it tarries, wait for it still, for it will surely come, without
 10 delay" (Hos 2:3b) <vacat> Its interpretation concerns the men of truth,
 11 who perform the Torah (commands), whose hands do not grow slack in the
 service
 12 of the truth, when the last period is prolonged for them, for
 13 all of God's periods will come according to their fixed order, as he decreed
 14 for them in the mysteries of his prudence.

Text 6: B. Ketub. 111a [Text 6]:

שלא יגלו את הקץ, ושלא ירחק את הקץ, ושלא יגלו הסוד לנכרים.

that they (=the prophets) not reveal the end, that they not defer the end, and that
 they not reveal the secret to gentiles.

Text 7: Song 2:7 (and Song 3:5 and 8:4):

השבעתי אתכם בנות ירושלים
 בצבאות או באילות השדה
 אם תעירו ואם תעוררו את האהבה עד שתחפץ:

I adjure you, O maidens of Jerusalem,
 By gazelles or by hinds of the field:
 Do not wake or rouse
 Love until it please! (NJPS)

Text 8: Walter Benjamin, "On the Concept of History":

He [the historian] grasps the constellation into which his own era has entered,
 along with a very specific earlier one. Thus, he establishes a conception of the

present as "now-time" shot through with messianic time. We know that the Jews were prohibited from inquiring into the future: the Torah and the prayers instructed them in remembrance. This disenchanted the future, which holds sway over all those who turn to soothsayers for enlightenment. This does not imply, however, that for the Jews the future became homogeneous, empty time. For every second was the small gateway in time through which the messiah might enter.